

Kl. 17:27

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:27

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Ja, der blev i 2005 gennemført en undersøgelse af Rambøll, som viser, at trivslen blandt asylansøgere er blevet bedre på asylcentrene som følge af den undervisnings- og aktiveringsreform, som regeringen gennemførte i 2003.

Jeg er enig med fru Margrethe Vestager i, at det her ikke alene er et spørgsmål om de fysiske rammer, for jeg tror, vi enige om, at de fysiske rammer faktisk som udgangspunkt er meget gode, og jeg synes også, at de ansvarlige for asylcentrene udfører et rigtig dygtigt arbejde. Det er klart, at ventetiden selvfølgelig er en stor psykisk og mental belastning, det kan vi da sagtens blive enige om.

Nu skal man bare lige huske, hvad der er baggrunden. Baggrunden er jo, at det er asylansøgere, som har fået afvist deres ansøgning om asyl og ikke vil rejse hjem, og vi må vel holde fast i i en retsstat, at når myndighederne har truffet en afgørelse om, at man skal rejse ud af landet, så skal man rejse ud af landet. Og grunden til, at der bliver et langt ophold i centeret, er, at det vil man ikke.

Kl. 17:28

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:28

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget svært at finde en sammenhæng mellem den meget værdiladede og meget sådan kraftfulde tale, statsministeren holdt på åbningsdagen, og så henvisningen til formaliteterne og systematikken i vores asylsystem.

Den vurdering, FN er kommet med af de vilkår, som hjemvendte irakere måtte stå over for, hvis de vender tilbage, synes jeg gør at man bliver nødt til at tage det politiske standpunkt, man har, op til revision, hvis man vil kunne sige, at man gør sine værdier til virkelighed. FN siger jo, at den situation, de er i, hvis de vender tilbage, det gælder især kvinder, er risiko for tvangsislamisering – det ved jeg at statsministeren er meget imod i en dansk sammenhæng; Det Radikale Venstre er imod det både i en dansk sammenhæng og i andre lande – og også at vold og voldtægt hører til dagens orden. FN siger meget klart, at hvis ikke man kan tilbyde de mennesker

asyl, så må man tilbyde dem andre former for beskyttelse.

Gør det ikke indtryk på en statsminister, som gerne vil sætte værdier højt på dagsordenen? Gør det ikke sådan et indtryk, at man bliver nødt til at overveje hele det system, som statsministeren henviser til?

Kl. 17:29

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:29

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jo, det gør det bestemt, og jeg synes da også, det er et problem, at ganske mange afviste irakiske asylansøgere ikke vil eller ikke føler, at de kan rejse tilbage til Irak. Det er jo også grunden til, at vi har vedtaget et særligt program, som betyder, at afviste irakiske asylansøgere så kan udnytte tiden til uddannelse og arbejde, så de bliver holdt i gang. Så vi har altså, om jeg så må sige, adresseret det problem og den udfordring.

Men jeg vil også sige til fru Margrethe Vestager: Jeg synes også, det er et problem, hvis man indfører et system, hvor mennesker ved at afvise at rejse hjem, når de får besked om, at det skal de – og det er uafhængige myndigheder, der har truffet afgørelsen; det er jo ikke regeringen, det er så at sige en uafhængig retslig instans, der har truffet den afgørelse – om jeg så må sige kan tilkæmpe sig en opholdstilladelse, bare ved at nægte at følge myndighedernes afgørelser. Det kan man da ikke i en retsstat; så behandler man jo mennesker forskelligt.

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Vi går videre i rækken af korte bemærkninger. Den næste er hr. Naser Khader.

Kl. 17:30

Naser Khader (NY):

Jeg vil også gerne tage fat i asylansøgerne. Altså, de, der ikke vil rejse hjem, er også dem, der ikke kan vende hjem. Det er primært de afviste irakiske asylansøgere.

Mit spørgsmål er: Hvor længe skal de blive ved med at bo i de her asylcentre? Er det, så længe der er uro i Irak? Det er det ene.

Det andet er: Regeringen har lavet en aftale med den irakiske regering om at tage imod de afviste asylansøgere, som har begået kriminalitet. Det har man lavet en aftale om. Hvorfor kan man ikke lave samme aftale om de andre 500 afviste asylansøgere? Og hvis man ikke kan lave den aftale, skal de så ikke have amnesti og blive her, så længe der ikke er fred og ro i Irak?